

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
 „ 10 „
 „ 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Katič po Goriškem in Gradiškanskem“ in „Katič po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne odzivamo.

Oglašit in poslanice se računajo po Prilozkah št. tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje drže po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglašev odločajo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Klerikalno sleparstvo

z deželnim volilnim redom.

Klerikalnega sleparstva z deželnim volilnim redom kar ne bo konca. Kakor dolge štrane se vlečejo članki o deželnem volilnem redu po „Gorici“. Obrnjeni so proti „Edinosti“ in proti naprednim našim poslancem minolega deželnega zbora. V teh člankih se ponavljajo laži za lažmi, sitne Jere okoli „Gorice“ cepijo dlako pa se zvijajo in farbajo, da se jim mora že vsakdo smejeti.

V „Gorici“ od torka je seveda zopet dolga klobasa. Iz te klobase vzamemo le par stavkov.

„Gorica“ piše: „Hvaležni smo pa vendar „Edinosti“, da nam je dala priliko, razviti pred javnostjo krasno sliko, katere junaki so bili trije liberalni poslanci. Dvatedna so imeli čas pripravljati se na vol. reformo. Kot manjšini nasproti našim poslancem jim je bila dolžnost, obrniti se do teh oziroma naših deželnih odbornikov po informacije, kaj naj se ukrene od slov. strani, obravnavati med seboj dotični odgovor, sporočiti svoje sklepe našemu klubu i t. d.“ Tako pravi doslovno „Gorica“, potem pa dostavlja, da je bila pri naših poslancih popolna nebržnost, zanemarjenost, desorientacija.

Sleparji ti klerikalci!

Dva tedna so imeli časa pripravljati se na volilno reformo! Res je, da v seji 1. marca lani je bil sprejet Bombiger predlog, da naj se izdela in predloži nov načrt deželnega volilnega reda. Dne 14. marca je bil načrt pa že sprejet v deželnem zboru.

Kako naj se pripravljajo naši poslanci na volilno reformo, če pa nič ne vedo, kaj se namerava, ker so slovenski klerikalci in Lahi držali vse tiho med seboj? Slovenski napredni poslanci so pač pričakovali, da se predloži načrt, kateri se temeljito obdelala in potem se pač presodi, kaj se ima zgoditi z njim. Klerikalci in Lahi pa so se med seboj pogovorili par dni pred sejo 14. marca, v deželnem odboru so sprejeli hitro soglasno nov načrt, potem pa naglo v deželni zbor z njim. Laški poslanci so vedeli, kaj obsega

nov volilni red, slovenski poslanci pa ne, izvemši Gregorčiča in Berbuča.

Konstatujemo, da je dr. Gregorčič tak pred sejo 14. marca poklical v sejo svoje poslance ter jim razlagal, kaj pravzaprav obsega novi volilni red. Takrat šele jim je na kratko povedal, da se napravi nova splošna kurija, dosedanje razmerje v deželnem zboru pa ostane. Za vsebino volilnega reda so vedeli le Lahi in Gregorčič z Berbučem, da bi bili drugi pregledali načrt, ko so ga dobili dan pred sejo, ne verjamemo. Napredni poslanci načrta niso dobili.

Načrt je bil izdelan v jedni noči. Deželni svetnik dr. Pettarin je dobil nalogo, napraviti ga kolikor mogoče hitro po navodilih od laške strani. To se je zgodilo. Zvečer se je vsedel dr. Pettarin, drugo jutro ga je predložil v deželni odbor. Potem so ga pregledali Lahi in Gregorčič. Naš „ljubljenec naroda“ se je potegoval posebno za to, da naj volijo Slovenci v vseh treh političnih okrajih skupno v splošni kuriji, ker je mislil za gotovo, da tako morajo zmagati klerikalci sijajno, in pa oropanje tržnikov za mandat mu je bilo pri srcu. Vse njegove želje so se mu izpolnile. Kdo pa bo sedaj verjel, da bi hotel dr. Gregorčič z „liberalci“ konferirati o volilnem redu, ko lahko naprej ve, da bi se uprli njegovim srčnim željam? Zato je vse le sleparija in grdo hinavstvo, kar piše „Gorica“, kako bi se bili morali naši poslanci obrniti do vsake večine. Hinavščina je še večja, ker je znano, da je odklonil dr. Gregorčič že splošnega deželnega zbora vsako skupno delo. Saj je poprašal dr. Treo, ko je zalotil dr. Gregorčiča pri razlaganju volilnega reda, kako je pravzaprav s to rečjo, ali reklo se je, da pride tako ali tako v odsek. Farbali so celo tako daleč, da se tam pokoplje načrt — na tistem so bili pa zmajeni z Lahi, da se sprejme v zbornici.

Zato pa ni bilo na strani posl. Štreklja in dr. Treota nikake nebržnosti in zanemarjenosti, ker sta bila pripravljena na pošten boj za pošten volilni red — niti sanjati pa se jima ni moglo, da je padel dr. Gregorčič tako nizko, da ga je bilo dobiti za tako krivičen volilni red.

Resnica ostane ta, da so delali Lahi in slov. klerikalci glede deželnega volilnega reda zahrbtno, skrito in tajno, in da je grdo sleparjenje, zavijanje in laž, ko sedaj valijo svojo krivdo na druge ter se delajo lepe in čiste. Zamorec pa ostane črn, če se ga še tako pere, in tudi klerikalci ostanejo črni glede volilnega reda, pa če bodo pisali zvitarske članke magari še pol leta po „Gorici“.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Družbi sv. Cirila in Metoda pošiljate tudi sicer nerabni stari denar, ki leži po blaginjah, skrinjah in kotlih, dela pa napotje. Družba ga uporabi v korist slovenske.

DOPISI.

Iz cerkljanskega okraja.

Iz Cerkla. — Zdaj pa radi verjamemo, da tehant Knavs ne piše vseh dopisov iz Cerkla. Tehant Knavs pač ni tako neumen, da bi pošiljal v javnost dopise kakor čitamo v zadnjem „Primorskem Listu“: „Navzoče je bilo tudi šolsko vodstvo z drugim učitelstvom“.

Ne čudimo se borniranosti dopisnika, ker vemo, da ta se dela sila „kustnega“, pa biti ne more, a tem bolj se čudimo urednikom okoli „Prim. lista“, kateri ne vedo, da je šol. vodstvo urad in povsem abstrakten pojem. Da, da — gospod hranilnični uradnik, vam še marsikaj manjka, predno vas promovira tehant Knavs doktorjem vseznosti in stalnim dopisnikom v „Prismojencu“. Gospod Gabrijel, pa nikar ne mislite, da ste se blamirali!!

Iz goriške okolice.

Iz Šempasa. — Dopisnika „Prim. lista“ z dne 16. pr. m., ki me blati na podel in grd način, češ, da sem rekel, da ne potrebujem duhovnika ter da bodemo svoje otroke kar na njihov pokopavali — pozivam, naj mi na-

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravištvu se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglašje se plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-00.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Leban na tokališču Jos Verdi, Peter Krobelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

znani samo eno osebo, kateri bi bil jaz to rekel. Drugače ga imenujem podlega lažnika s krščanskim pečatom na čelu.

Anton Štrukelj, št. 155.

Iz goriške okolice. — Dve mladi ženski sta se zaleteli v neki farovž. Komur manjkata, naj pride po nji, ker nekdo ne more toliko gospodariti v farovžu, kakor je obljubil javno. Ali mi smo se lani vpisali vsi, da smo zadovoljni z jedno. Tako naj bo tudi v farovžu, če ne moremo napraviti dva šotora, enega za Elijo, enega za Mojzesa. Če ne bo veljal oni rek: Meglio due di 20 anni come una di 40.

Iz goriške okolice. — Latteria di St. Florianu namesto mlekarne v Št. Ferjanu — s takim napisom smo videli v Šempeterski ulici voziček, ko smo šli v mesto. Slovensko mleko prodajajo večinoma Slovincem v tem delu mesta. Konj je tekkel po slovensko počasi, mož je kadil slovensko pipo, krave mukajo po slovensko, ker jedo tudi slovensko krmo v Brdih, napis pa tako spakast. Števerjanci, bodite narodni, ne pa nerodni!

Iz Kozane. — Naš nunc Ivanc je eden najhujših med politiki črne barve. Prejšnje čase je pravil, da pri nas ni liberalcev, da le v mestu se dobi kakšen, sedaj pa nas kar po vrsti zmerja z liberalci. Zabavlja zoper napredne časopise, pred oltarjem napoveduje boj kot „liberalnim“ krmarjem in trgovcem. Tako je bil goreč, da je pozabil „glorio“ peti. Ali pa je morda celo noče peti, ker je Bog zapustil klerikalno stranko. Mislili smo, da se po spovedi na Veliki četrtek poboljša, pa je še vedno hujši. Drugo nedeljo pa je pridigal o miru. Kdor dela nemir, greši, naj se ga izbodi iz občine. Kdo pa dela pri nas nemir? On. Torej le ven z njim!

Naš Ivanc gre v Lurd, zato nam je odtegnil „šmarnice“. Ali se nič ne boji za svoje ovčice? V Lurd gre. Pa naj se poboljša tam ter pride pokorjen nazaj — če ne ga pa ni treba več. — Nas zmerja in psuje in nagaja nam, nekemu bogatemu svojemu pristašu je pa pomagal z ubožnim sprječevalom. Že ve, kaj mislimo. Pa se še vidimo!

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

Ko se je vrnil koadjutor domov, je zvedel, da je prišel po njegovem odhodu k njemu neki mladenič, ki ga čaka; vprašal je po njegovem imenu ter vatrepetal veselja, ko je čul ime Louvièresovo.

Hitel je takoj v svoj kabinet; res je bil tu Brouselov sin, še ves razburjen in ves krvav od boja proti kraljevim stražnikom. Edino, kar je storil, predno je prišel h koadjutorju, je bilo, da je pustil svojo puško pri nekem prijatelju.

Koadjutor je stopil k njemu ter mu podal roko. Mladenič ga je pogledal, kakor bi mu hotel brati v dnu srca.

— Dragi gospod Louvières, izpregovori koadjutor, verujte mi, da resnično obžalujem nesrečo, ki vas je zadela.

— Je-li res, in govorite le resno? pravi Louvières.

— Iz dna srca, odvrne Gandy.

— Če je tako, gospod, potem vam rečem, da je minil čas govorjenja, in prišel je čas dejanj; če hočete, bo moj oče v treh dneh prost ječe, in vi boste v šestih mesecih kardinal.

Koadjutor zatropeta.

— O, govoriiva odkrito, nadaljuje Louvières, in igranja na mizi. Človek ne razdeli za trideset tisoč tolarjev miloščine, kakor ste jo razdelili vi v zadnjih šestih mesecih, iz same krščanske ljubezni, to bi bilo prelepo. Častiteljni ste, to je čisto enostavno: duhovit mož ste in čutite svojo vrednost. Jaz sovražim dvor in imam v tem trenutku samo eno željo, željo po osveti. Dajte nam duhovščino in ljudstvo, s katerim razpolagate; jaz pa vam dam meščanstvo in parlament: s pomočjo teh štirih elementov je Pariz v osmih dneh naš; in verujte mi, gospod koadjutor, dvor da iz strahu, česar ne bi hotel dati iz naklonjenosti.

Sedaj upre koadjutor svoj ostrí pogled v Louvièresa.

— Toda, veste li, gospod Louvières, da mi ne predlagate s tem nič manj nego državljansko vojno?

— To pripravljate že dovolj dolgo, da vam mora biti sedaj pač dobro došla.

— Nič za to, odvrne koadjutor; lahko razumete, da zahteva stvar premisleka.

— In koliko ur zahtevate premislek?

— Dvanajst ur, gospod. Ali je to preveč?

— Sedaj je poldne; o polnoči bom pri vas.

— Ko bi se do tedaj še ne vrnil, počakajte me.

— Prav. O polnoči, Monseigneur.

— O polnoči, dragi gospod Louvières.

Ko je Gandy ostal sam, je poslal po vse kurate, s katerimi je bil v zvezi. Čez dve uri je imel okoli sebe trideset duhovnov najobljudenejših in vsled tega tudi najnemirnejših pariških faró.

Gandy jim je pravil o žalitvi, ki jo je ravnokar doživel v Palais-Royal-u ter jim povedel tudi šale,

ki so si jih dovolili Beautin, grof Villeroi in maršal La Meillerase. Kurati se ga vprašali, kaj je na to storiti.

— To je čisto enostavno, odvrne koadjutor; vi vladate vest ljudstva; no, torej, prepodite mu oni ničvredni predsodek, da se treba kraljev bati; povejte svojim ovčicam, da je kraljica tiranka, in ponavljajte, kolikor le kdo more in zna, da izhaja vsa nesreča Francije od Mazarina, njenega ljubimca in pohujševalca; začnite delati že danes, takoj v tem trenutku, in čez tri dni pričakujem, da mi poročate o svojih uspehih. Sicer pa, če mi ima kdo dati kak dober svet, naj ostane, poslušal ga bom z veseljem.

Trije kurati so ostali: Saint-Merriški, Saint-Sulpiški in Saint-Eustaški.

Drugi so odšli.

— Vi drugi torej mislite, da me morete podpirati še bolj zdatno nego vaši tovariši? pravi Gandy.

— Upamo to, odvrnejo kurati.

— Torej gospod kurat Saint-Merriški, začnite.

— Monseigneur, v svoji fari imam človeka, ki bi vam utegnil mnogo koristiti.

— Kdo je ta človek?

— Trгоvec v ulici Lombards, ki ima zelo velik vpliv na male trgovce svojega okoliša.

— Kako mu je ime?

— Planchet mu pravijo: pred nekako šestimi tedni je sam vzbudil celo vstajo; toda, ko so ga po tej vstaji iskali, da bi ga obesili, je izginil.

— In ga li najdete?

— Upam; mislim namreč, da ga niso prijeli; in ker sem spovednik njegove žene, izvem zanj, če le ona ve, kje je.

Domače vesti.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici vabi na I. Dijaški koncert za soboto dne 16. maja 1908. v dvorani „Trgovskega doma.“ Vspored koncerta: 1. a) A. Nedvěd: „Dijaška“, b) P. J. Čajkovsky: „Blažen, kdo uliba-jetsja“ (poklonjen moskovskim visokošolcem), možka zbor. 2. a) Jos. Procházka: „Snež pada...“, b) Jos. Procházka: „Poslednja noč“, Tenor solo s spremljevanjem glasovirja peje g. Josip Rijavec. 3. a) V. Lisinski: „Prelja“, b) Hr. Volarič: „Čolnčku“ možka zbor. 4. a) Jos. Michl: „Pevcu“, b) Jos. Michl: „Nap-pis na velikem zvonu pri sv. Joštu“ (Prešeren) Bas-solo s spremljevanjem glasovirja, peje g. Vekoslav Filipič. 5. Ant. Rubinstein: „Jutro“ možki zbor s spremljevanjem orkestra. Dirigent g. Jos. Michl. — Orkester c. kr. pešp. št. 47. — Začetek ob 8. uri in pol zvečer. — Vstopnice se prodajajo v trgovini g. A. Gabrščka v „Trgovskem domu“ in na dan koncerta od 7. ure in pol naprej pri blagajni. — Cene sedežev v parterju: I.—II. vrste 2 K 50. vin. III.—V. vrste 2 K VI.—IX. vrste 1 K 50. vin., na galeriji I. vrsta 2 K, II. vrsta 1 K 50. vin., stojišča 1 K. Dijaki, vojaki-nečastniki in člani slovenskih pevskih društev 50. vin.

K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Premoščen je od okrajne sočnije v Krminu k državnemu pravdnstvu v Gorici sodni av-skultant gosp. dr. Alojzij Gradnik.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal Anton Petrovič iz Mirna pri Gorici 5 K. Hvala iskrena. Goriški Slovenci, posnemajte ta čin in pospešujte po močeh našo družbo sv. Ci-rila in Metoda!

Shod „Narodne delavske organizacije v Rihem-burgu.“ — Dne 10. t. m. ob 3. uri pop. bo v gostilni „Governa“ št. 175. shod „Narodne delavske organizacije“.

Želeti je obilne udeležbe!

Župnik Štrancar v Rihembergu daje v šoli otrokom pisati v knjižice take-le naloge: „Pri nas stidive stranki; ena je za Boga, ena za hudiča. Liberalci so proti Bogu, kdor voli z njimi, stori smrten greh itd.“

Ali ni več nikogar, ki bi stopil temu učeniku na prste. Ali ne ve šol. vodja nič o tem?!

Televidno društvo „Sokol“ v Gorici sklicuje na četrtek 14. t. m. v hotel „Pri zlatem je-lenu“ izvanredni občni zbor s slede-čim dnevnim redom: 1. Volitev delegatov za zvezni občni zbor. 2. Depolnitev odbora. 3. Do-ločitev izletov. 4. Slučajnosti. — Pričetek ob 8. uri zvečer. Ako bi ob tej uri občni zbor ne bil sklepčen, vrši se 1/2 ure kasneje drugi ob vsaki udeležbi. — Odbor.

Trgovsko-obrtna zbornica proti slovenskim pismo-našam v Gorici. — V zadnji seji zbornice niso imeli nujnejšega posla, da so sklenili protest, v katerem pravijo, da je preveč slo-venskih pismonoš v Gorici. Ne preveč, ampak pre-malo jih je. Slov. pismonoše so vsi izborni

v svoji službi ter znajo potrebne jezike — laški pa ne. Poštno ravnateljstvo v Trstu se ne sme ozirati na take proteste goriške zbornice, ker jih narekuje le narodno sovraštvo. Tudi bi nalotelo na velik odpor v pre-bivalstvu, ako bi poslušalo laške prenapeteže okoli zbornice.

Deželni odbor se je utaknil v kolonsko vprašanje s protestom, da se ga je lotilo mi-nisterstvo, češ, da spada pravzaprav v delo-krog deželnega zbora. Protest ima od laške strani svoje posebno politično ozadje. Kaj pa slovenska odbornika?

Vojlaški nabor v Gorici. — V torek se je predstavilo 36 mladeničev. Potrdili so 2. Iz-med 70 tujcev so jih vzeli k vojakom 23.

Hotel v „Centralu“ zaprt. — Restavzater Hönsch je odšel. Hotel je zaprt. Odprt je bil od klerikalcev hotel v konkurenčne namene, pa ne proti laškim hotelom. Klerikalci so obljubljali Hönschu zlata nebesa v „Centralu“, prišlo pa je do tega, da se je zakopal v dolgo-ve ter odšel. Druga žrtev „Centrala“. Prva je bil trgovec Bohinski, druga je Hönsch. Kdo pojde še v to nesrečno hišo? — Klerikalci so pri-rejali v „Centralu“ svoja predavanja, svoje shode itd., same reči, ki niso dale restavra-terju nobenega dobička, ker ni bilo občinstvo za to, pač pa so mu bile v škodo ter mu odganjale še tiste ljudi, ki bi drugače morda zahajali k njemu. Klerikalci so Hönscha grdo izkoriščali, da je mož slednjč pobral šila in kopita pa šel. — — Hotelska obrt je jako težka. To se čuti v Gorici tako, da morajo vedeti tudi klerikalci. Ali kaj je bilo njim mar vse to, drugi nameni so igrali glavno ulogo. Konec je: druga žrtev.

Iz šempaske občine prihajajo nam pritožbe, da naročniki naprednih časopisov ne dobijo teh pravočasno v roke. Pritožbe se tičejo ob-hodnika, o katerem pravijo, da bere prej doma, predno raznaša okoli. Če ne bo obhod-nik držal reda, se pritožimo pri poštnem rav-nateljstvu v Trstu.

Učiteljsko društvo za goriški okraj zboruje v četrtek, dne 14. maja 1908. ob 9. uri do-poldne v Gorici v kavarni „Central“. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Sklop-tikon in njegova uporaba, poroča g. Fran Finšger, c. kr. šolski nadzornik. 3. Razgovor o bodočem zborovanju „Zaveze“ v Gorici. 4. Slučajnosti in nasveti. — K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

Z laško zastavico v roki je pozdravil C. Prinzig, laški visošolec, na Travniku zvečer okoli 9. ure nabornike, ki so se peljali v ko-čijah ter prepevali. Bil je v družbi 4 ali 5 mladeničev. Ko so pripeli mirno naborniki, je zaklical „Viva“ z laško zastavico v rokah. Na „Viva“ ni hotel nikdo nič zaklicati, pač pa je prišel redar, ki je povabil laškega visoko-šolca na redarstvo. Tam se je laški fant še postavljaj, držal zastavico hrabro v rokah ter odgovarjal krepko. Policija mu je zaplenila zastavico, vročerkvne fanta zadene kazen.

Slovenske delavce na državnem kolodvoru v Go-rici preganjajo, kakor navadno pod Wieserjem.

Pred kratkim so zapustili delo zopet trije do-matini, ker niso mogli več prenašati surovo-sti Nemcev, ki žalijo in psujejo Slovence prav po nemško. Tem „kulturonoscem“ bo treba pošteno prističiti peruti, da bodo vedeli, da jedo kruh na slovenskih tleh!

Proti pelagri. — Po Furlaniji delijo sedaj sirk za seme v namen, da zraste dober sirk, ki ne bo vzročal pelagre. V Zagradu so raz-delili sirka 1000 kg med 77 družin, največ pri Sv. Martinu na Krasu.

Izpred sednjo. — 52-letni Franc Rozin iz Fjumičela v Furlaniji je v prepiru udaril R. Toso, da je ta butnil z glavo v okno ter se poškodoval. Potem mu je pretil z nožem, da ga usmrti, kakor je pravil Toso. Rozin je ob-sojen na 48 ur zapora radi lahke poškodbe, drugače oproščen. Državni pravdnik je vložil pritožbo ničnosti.

Ponosrečje je pri delu v tovarni v Ajlov-ščini 15 letni Pavel Bizjak. Pri stroju je do-bil sunek, da je revež padel po tleh ter je nevarno poškodovan na več delih telesa, po-sebno pa na levi nogi in obrazu. Čistil je stroj. Kar je začel stroj teči ter poškodoval Bi-zjaka.

Iz kavarna ni hotel iti neki Engelbert C. iz Gorice. Kavarnar ga je opozarjal, da zapre kavarno, da naj torej gre. Pa vse zaman. Ni hotel iti in smejal se je kavarnarju v obraz. Kavarnar je poklical redarja, ali tudi tega ni hotel hitro ubogati, marveč se je obnašal proti njemu prav arogantno. Radi tega je dobil g. Engelbert 36 ur zapora.

Za 45 K sladoledja je ukradel tvrdki Ve-nuti v Gorici neki 24-letni K. Spangher. Po-licija ga je kmalu zasledila. V zaporu je pri-znal tatvino. Spangher je bil radi tatvine že kaznovan. Sladkor je pa prodal za 20 K ne-kemu vozniku.

K „Veneram“ je bil zašel neki železniški uslužbenec v Gorici v nedeljo ponoči. Tam se je lepo zabaval, ko je pa hotel oditi, je zapazil, da mu je zmanjkalo 170 K. Zahteval je denar, pa zadel ob strahovit odpor. Stopil je na policijo, in hitro sta šla dva redarja iskat zgubljeni denar v veselo hišo. Iskala sta in iskala, pa našla nista ničesar. Slednjč je pa eden redarjev bolj natančno preiskal „go-spodično“ Gizelo, staro 30 let, ter našel pri njej res skrit petdesetak. Druga denarja niso dobili. Gizelo se utaknil v luknjo.

Javni ples priredijo 17. t. m. fantje v Samotorici v gostilni g. Radoviča. Vsak ples stane 20. vin.

Padel je v Židovski ulici na tla, ko se je zvečer vračal domov iz gostilne, neki 65 letni Alojzij Tomsč ter se nevarno pobil po glavi. Prenesli so ga v bolnišnico.

V Velikih Žabljah bo v nedeljo 10. t. m. javni ples, in sicer v prostorih g. Alojzija Kosovela.

Pod voz, težko obložen, je prišel voznik A. Lasič iz Vrtojbe. Zlomljeno ima levo nogo. Zdravijo ga usmiljeni bratje v Gorici.

Važno. — Opozarjamo na današnji oglas tvrdke Samuel Heckscher senr. v Hamburgu.

Opozarjamo slavno občinstvo na oglas g. Petra Grudna o otvoritvi nove zaloge koruze, ovsa, otrobi, fižola in drugih deželnih pridelkov.

Dobro domače zdravilo. Med domačimi zdra-vili, katere se uporablja pri prehlajenju itak kot pomirjujoče sredstvo, je najbolj priporo-čljivo Liniment. Capsici comp. s sidrom (na-domestilo za „Anker-Pain-Expeller“), katero izdeluje Dr. Richterjeva lekarna v Pragi. Cena je nizka: 80 v, K 1-40 in 2— za steklenico; steklenica je v elegantni škatljici ter ozna-čena s sidrom.

Zveza narodnih društev.

Ustanovil občni zbor „narodnega izobraževalnega društva za Ločnik“ se je vršil v nedeljo, 3. maja t. l. na Gradiškuti. G. Josip Kocijančič, ve-leposestnik na Gradiškuti, je bil tako ljubez-njiv, da je v to svrhu dal na razpolago svoje prostore. Okoli 4. ure popoldne se je tam zbralo nad 30 mož in mladeničev iz Ločnika in Gradiškute. Večji del je bil iz Ločnika. G. dr. Janc jim je razložil pomen izobraže-valnih društev in nato raztolmačil pravila. V društvo se je vpisalo 31 članov. Predsednikom je bil izvoljen z vzklikom g. Josip Kocijančič iz Gradiškute, odbornikom pa Jože Pintar, Ivan Drufovka, Štefan Velušček, Franc Sfi-ligoj, Jožef Colja, vsi iz Ločnika, in Anton Obljubek iz Gradiškute, ter preglednikoma Jakob Tronkar in Anton Taljaout iz Gra-diškute. Odbor si je razdelil opravila sledeče: Jože Pintar podpredsednik, Ivan Drufovka, tajnik, Jožef Colja blagajnik. Društvo bode imelo svoje prostore v hiši podpredsednika g. Jožefa Pintarja v Ločniku.

Sklenilo se je naročiti sledeče časopise: „Soca“, „Primorec“, „Delavski List“, „Edu-kacija“, „Gorica“, „Primorski List“, „Naš glas“, „Primorski gospodar“, „Naš branik“. Nadalje prepusti društvu g. Kocijančič „Slo-venski Narod“, g. Biteznič pa „Učiteljski tovariš“.

Predavanje v Dornbergu. — V nedeljo dne 10. t. m. se bo vršilo v Dornbergu predava-nje in sicer bo predaval dr. Karol Podgornik: „O zemljiških knjigah“. Prostor in uro naznanijo plakati.

V Batujah je bil v nedeljo ustanovni občni zbor „Kmeto-izobraževalnega društva“. Govoril je v imenu „Zveze narodnih društev“ dr. Dinko Pac.

Sarodnja, 5. V. 1908. — Veselica društva „Nada“, koja je bila prenešana na dan 3. majnika, završila se je v polnem obsegu nad vse zadovoljivo za vsakogar, ki jo je posetil.

Občinstva se je nabralo okoli 500, v večini naši bližnji sosedje. Zahvaliti se mo-ramo Štandrežem in Mirenčanom, koji so nas posetili v tako obilnem številu. Goriča-nov je bilo 15.

Po sporedu je nastopilo prvo društvo „Nada“ z možkim zborom. Za/namovati je pri tem zelo velik napredek. Tako dobro se ni pela nobena pesem.

— Prav, gospod kurat, iščite mi tega moža, in če ga najdete, mi ga pripeljite.

— Ob kateri uri, Monseigneur?

— Ob šesti. Je prav tako?

— Ob šestih bom pri vas, Monseigneur.

— Pojdite, dragi kurat, in Bog vam pomagaj! Kurat odide.

— In vi, gospod? vpraša Gondy ter se obrne na Saint-Sulpiskega kurata.

— Jaz, Monseigneur, odvrne ta, poznam človeka, ki je izkazal velikih zaslug nekemu zelo znanemu princu; ta bi bil izvrsten vodja upornikov, in lahko ga spravim v zvezo z vami.

— Kako se imenuje ta človek?

— Grof Rochefort.

— Poznam ga tudi jaz; toda žal, sedaj ni v Pa-rizu.

— Pač, Monseigneur; stanuje v ulici Cassette.

— Od kedar?

— Že tri dni.

— In zakaj me ni prišel obiskat?

— Povedali so mu... oprostite mi, Monseigneur...

— Gotovo, le povejte!

— Povedali so mu, da se hočete pogajati z dvo-rom.

Gondy se vgrizne v ustnice.

— Varali so ga; privedite mi ga ob osmi uri, gospod kurat, in Bog vas blagoslovi, kakor vas bla-goslavljam jaz! Kurat se prikloni ter odide.

— Torej sedaj je vrsta na vas, gospod, pravi koadjutor ter se obrne še k zadnjemu, ki je ostal. Ali mi imate tudi vi staviti tako dobre ponudbe, ka-kor ta dva gospoda, ki sta pravkar odšla?

— Boljše, Monseigneur.

— Vraga! pazite! s tem je dosti rečeno: eden

mi ponuja trgovca, drugi grofa; vi mi torej morda ponujate kakega princa?

— Ponujam vam berača, Monseigneur.

— A, a! vsklikne Gondy ter se zamisli; imate prav, gospod kurat. Nekdo, ki bi dvignil celo to le-gijo ubožcev, ki so jih polne pariške ulice, in ki bi jih znal navaditi vpiti tako glasno, da bi jih čula vsa Francija: da je Mazarin oni, ki jih je spravil na be-raško palico.

— Da, tak je ravno človek, katerega imam v mislih.

— Bravo! In kdo je ta človek?

— Čisto navaden prosjak, kakor sem vam rekel, Monseigneur; miloščine prosi, med tem ko deli blago-slovljeno vodo na stopnicah cerkve Saint-Eustache, kakih šest let že.

— In pravite, da ima velik vpliv na svoje vrstnike?

— Morda veste, Monseigneur, da tvorijo berači nekako organizirano celoto, nekako zvezo onih, ki nimajo ničesar, proti onim, ki imajo zvezo, v kateri ima vsak svoje mesto in ki je pokorna nekemu po-veljniku?

— Da, čul sem že praviti o tem, odvrne koa-djutor.

— No, torej; človek, ki vam ga ponujam, je eden izmed glavnih voditeljev.

— In kaj veste o tem človeku?

— Ničesar, Monseigneur, razun tega, da se mi zdi, da ga vsled nečesa peče vest.

— Iz česa sklepate to?

— 28. dne vsakega meseca mi da za mašo, ki jo berem za neko dušo, katera je umrla nasilne smrti; ravno včeraj sem bral tako mašo.

— In kako ga imenujete?

— Maillard; toda mislim, da to ni njegovo pravo ime.

— In mislite, da bi ga našla ob tej uri na nje-govem mestu?

— Prav gotovo.

— Torej pojdiva pogledat vašega berača, gospod kurat; če je res tak, kakor mi pravite, potem imate prav, potem ste našli zaklad.

In Gondy se je preoblekel v viteza, pokril širok klobuk z rdečim peresom, opasal dolg meč, si pritrdil ostroge na čevlje, ogrnil širok plašč ter odšel za kuratom.

Koadjutor in njegov spremljevalec sta prehodila vse ulice, ki ločijo nadškofijsko palačo od Saint-Eu-staške cerkve, ter opazovala pazljivo, kako se drži ljudstvo. To je bilo ravno tisto, toda videlo se je, da ne ve, kam bi se obrnilo, kakor roj preplašenih bučel, in bilo je jasno, da bo ostalo vse samo pri godrnjanju, če ne najde to ljudstvo vodnikov.

Ko sta prišla v ulice Prouvaires, iztagne kurat roko proti preddvoru cerkve, rekoč:

— Glejte ga, tam je, na svojem mestu.

Gondy se ozre v naznačeno smer ter zagleda ubožca, ki je sedel na klopi, naslonjen na zid; poleg sebe je imel posodo ter držal v roki škropilnico.

— Ali ima kako posebno pravico do tega pro-stora? vpraša Gondy.

— Ne, Monseigneur; zmenil se je s svojim prednikom za ta prostor, kjer se prodaja blagoslov-ljena voda.

— Zmenil se je?

— Da, ti prostori so kupljivi; zdi se mi, da je ta dal sto pistol zanj.

— Torej je bogat ta čudak?

(Dalje pride.)

Druga točka „Stotnikov sluga“ je vzbudila obilo smeha.

Nato je nastopil možki zbor društva „Ipava“ z Jenkovo pesmijo „Na moru“, koje je častno rešil. Zbor se je pomnožil ter imal lep material. Le krepko naprej!

Burka „Profesorjev taktotum“ je bila srečno izbrana, a tudi vrlo izvedena. Grozen nabad g. F. je kmalu prisilil kihati še druge. Izvrstno sta rešila svoji ulogi gospica M. kot mlada ženska in gosp. P. kot star neryozen profesor.

O možkem zboru društva „Št. Andrež“ je splošno znano, da proizvaja precizno pevške točke pod spretnim vodstvom gospoda Komela.

Spevoigra „Skat v sodnijski dvorani“ je bila v spretnih rokah ter je bila fino izvedena. Delala bi čast na vsakem odru.

Krona vsega sporeda so bili „Veseli Indijanci“ Orkester zasvira, zastor se vzdigne in vse oči se vprejo v klasično praznoto, koja je vladala nekaj časa na praznem odru. Kar na enkrat se prikažejo pravcati Indijanci s sulicami in ščiti. Grozovit smeh zaori in aplavz zadoni ob tem prizoru. Mnogim zalijejo solze oči od prevelikega smeha, da ne zamorejo videti tega divnega tropičnega plesa peklenskih iz Brazilije, in ko zastor pade, ni imel frenetičen aplavz in „još“ klici ne konca ne kraja; ali preklicani Indijanci se niso hoteli več pokazati.

Splošna sodba je, da višje ni mogoče in da kaj takega zamore le „Nada“ vprizoriti. — Gmoten aspeh je dovoljen. — Hvala sodelujočima društvoma „Št. Andrež“ in „Ipava“. — Za izražene čestitke kakor g. M. za dopisnico se zahvaljuje

„zato rojeni“ F. P.

Kolesarsko društvo „Gorica“ v Gorici priredi v nedeljo dne 10. maja 1908. izlet v Nabrežino čez Miren. Zbirališče kavarna „Central“ in gostilna Molar na Senenskem trgu. Odhod točno ob 1 uri pop. Rednik: Albert

Boltar. Izleta se udeležijo iz prijaznosti tale društva: Tržaško kolesarsko društvo „Balkan“ iz Trsta, pevska društvo „Ilirija“, pipčarski klub, klub „Pobratim“, pevska društvo „Nabrežina“. — V Nabrežini bo sestanek vseh društev, potem svobodna zabava. Gg. člani so uljudno naprošeni, da se tega izleta v največjem številu udeležijo.

Spominjajte se „Zveze narodnih društev“ ter darujte ji knjige, katere ste že prebrali in katere uporabi „Zveza“ za javne knjižnice po naši deželi.

Trgovsko - obrtno in gospodarske vesti.

Zalagatelji piva v Gorici so sklenili, da bodo imeli odslej ob nedeljah in praznikih popoldne svoje zaloge zaprte. Prizadete stranke naj se torej preskrbijo s pivom pravočasno.

Čebelarški shod. — Na Grahovem je bil dne 3. t. m. čebelarški shod. Udeležilo se ga je blizu 40 čebelarjev iz baške doline, Cerkljanskega in celo iz Kobarida. Predaval je jako zanimivo g. A. Likozar, nadučitelj in mestni svetovalec v Ljubljani. Uspeh predavanja je bil ta, da je pristopilo več novih članov in da se je ustanovila čebelarska podružnica za tolminski in cerkljanski sodni okraj s sedežem na Grahovem.

V teh dveh okrajih, posebno v baški dolini, je mnogo čebelarjev, ki pa goje čebelarstvo le za kupitjo. Ti čebelarji so bili do sedaj neorganizovani in delal je vsak zase. Panje je moral prodati po tisti ceni, kakor je hotel kupec. Od sedaj naprej pa določimo sami ceno svojim panjem. Združevati čebelarje, preskrbovati jim čeb. opravo, med-pitanec itd. to bodi naloga podružnice. Čebelarstvo je v naši deželi še precej na nizki stopnji, dasi ravno je mnogo čebelarjev. Temu pa je krivo to, da nismo čebelarji združeni. To velja za one, ki se pečajo s prodajo čebel, kakor tudi za one, ki pridelujejo med in vosek. To smo prodajali do sedaj trgovcem, medarjem in svecarjem po smešno nizkih cenah. Naj pojasnim to stvar: mi, ki prodajamo čebele, potrebujemo medu za njih preživljenje. Tega pa pridelajo naši čebelarji n. pr. v Kobaridu do 100 q. Naravno bi bilo, da bi ga kupili mi direktno pri njih, a temu ni bilo tako. Kobaridci so prodali svoj med medarjem n. pr. 1 kg po 80–90 v. Od medarjev smo ga pa zopet mi knpovali 1 kg po 120 K — 130 K.

Tako je tudi z voskom. Dobiček ima le medar, za katerega smo oboji delali.

To naj bode odslej drugače. Kobaridski čebelarji naj ustanovijo podružnico in pri tej naznani vsak član, koliko medu je pridelal. Ravno tako naznanijo naše podružnice, koliko pitanca potrebujejo njih člani. (Pitanca rabijo tudi vse kranjske podružnice). Podružnice bi se dogovorile, po-kateri ceni bi med jemali in tako bi poslala podr. v Kobaridu svoj med naravnost našim podružnicam, ne da bi šlo blago skozi roke medarja. Tako bi Kobaridci svoj med dražje podali, mi bi ga ceneje kupili. Do sedaj pa nismo vedeli drug za drugega in vsak se je obrnil na medarja. Ali je treba tega?? Torej še enkrat: združimo se tudi na tem polju! K.

Razstava v Jaroslavu v Galiciji. — V Jaroslavu bo otvorjena meseca avgusta razstava obrtno-kmetijska. Informacije daje tukajšnja trgovska in obrtna zbornica.

Tečaj za šivilje. — Zavod za pospeševanje obrti je preskrbel tretji tečaj za šivilje v Gorici. Tečaj je bil otvorjen v ponedeljek 4. t. m. Obiskuje ga 21 šivilj.

Pozor, vinski kupci! — V Brjah v rihemberški občini je na prodaj nad 300 hl izvrstnega vina, po novjšem sistemu npravljenega. Cena 34 do 36 K hekto.

Politični pregled.

Poslanska zbornica je imela 5. t. m. sejo. Med vlogami je tudi zahteva za naknadni kredit k proračunu za 1908. Ker vlada nima še večine za najni predlog glede zvišanja rekrutnega števila pri deželni brambi, je sama zavlekla sejo. Vloge so se čitale dobesedno, potem so ministri odgovarjali na razne interpelacije.

Razni nemški knezi so dospeli na Dunaj, kjer so danes častitali cesarju Francu Josipu povodom 60-letnice. Na Dunaju je danes tudi nemški cesar. Dunajsko mesto je praznično oblečeno.

Cesar Viljem v Pulju. — Včeraj je došel cesar Viljem na jahti „Hohenzollern“ v Pulj. Cesarsko jahto spremljata vojni ladiji „Hamburg“ in „Sleipner“. Nemško cesarsko dvojico je pozdravil poveljnik vojne mornarice gref Montecuccoli in izročil cesarju lastno-ročno pismo cesarja Frana Josipa. V Pulj sta prispela namestnik princ Hohenlohe in zborni poveljnik FML Potiorek pozdravit cesarja. Cesarska dvojica se je odpeljala na Dunaj ob 4½ ure popoldne s posebnim nemškim dvornim vlakom, ki obstoji iz 11 vozov in enega avstrijskega voza za prtljago.

Koroški Nemci proti slovenskemu jeziku. — Na shodu nemškega „Volksvereina“ v Celovcu sta hujskala Dobernig in dr. Knappitsch zoper Slovence. Dobernig je zmerjal slovenske sodnike in odvetnike z „windische Frechlinge“, zahteval bojkot slovenskih odvetnikov in napovedal interpelacijo, ker justični minister ni pohvalil postopanja koroških sodnikov zoper slovenski jezik; nadalje je protestiral proti sloveniziranju Trsta in Gorice!

Proračunski odsok je vsprejel poglavje „ljudska šola“. Tekom debate je posl. Conci izrazil željo, naj se ljudskim šolam „Lege nazionale“ v Spljetu in Sibniku podeli pravica javnosti, ter je zahteval, naj se slovenski oddelek učiteljskega v Koprju premestiv kak slovenski kraj. Nadalje je urgiral ustanovitev italijanskega učiteljskega v Gradišču ob Soči ter je odločno pobijal postavko proračuna, s katero se ima pomnožiti nemško šolstvo na Trentinskem.

Proti enakopravnosti slovenskega jezika. — Kakor listi poročajo, so bili te dni poslanci Dobernig, Marckhl in Hofmann-Wellenhof pri pravosodnemu ministru Kleinu, da protestujejo proti enakopravnosti slovenskega jezika pri sodiščih na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem. Kakšen odgovor jim je dal minister na to impertinentno intervencijo, ne vemo. Domnevamo pa, da jim je dr. Klein dal običajen pitjijski odgovor, ki se lahko tolmači v teoriji tako ali drugače. V praksi se bo seveda justična uprava trudila ustreči željam in zahtevam nemških poslancev. Pričakovati je, da se bo prigodilo pri naših sodiščih, zlasti na Koroškem, a tudi na Štajerskem, se več takih slučajev, kakor se je zgodil dne 1. maja t. l. v Celovcu.

Poslanec H. Prade je imenovan nemškim ministrom-rojakom.

Razne vesti.

Tat, ki je vkradel 1140 K, a bil zopet okraden od zena. — Karl Milčič, 39 let star iz Repentabra, stanujoč v ulici Irene della Croce št. 4 v Trstu, je bil aretiran, ker je dne 2. avgusta 1907. vkradel v ulici Arcata Valentinu Cotiču čevljarju, znesek 1140 K, katerega je Cotič hranil v žepu svojega jopiča. Isti je bil nekoliko vinjen, ko mu je Milčič posegel v žep.

Ko je Milčičeva žena, Josipina, stara 38 let, doma iz Sežane, kuharica v gostilni ul. Valdirivo št. 40, zapazila toliko denarja v žepu svojega soproga, mu ga je vzela in sicer kar vse, rekoč mu: „Molči, to bo za me; če ne te ubijem!“ Njemu ki je imel zadosti poguma vkrasti, je pred žuganjem svoje polovice kar zlezlo srce v hlače in prepustil njej vse plen. Ko ga je Cotič vprašal, da-li on ve, kako mu je zmanjkal denar, se je Milčič naredil, kakor da bi ne znal ničesar. Cotič pa je te dni povohal vso stvar in javil Milčiča na policijo. Tat in žena sta bila oba aretirana. Poslednja je zapikala, da bi bila kaj zažugala možu; o denarju pa da ni vedela, da je bil pokraden.

Slov. pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ razvije dne 28. junija v Ljubljani svojo društveno zastavo. Z razvitjem iste bo spojena tudi velika pevska slavnost, na katero so prijazno vabljeni druga pevska društva, da bi se je udeležila ali korporativno ali po deputaciji, in ako možno s sodelovanjem kake pesni. Število udeležnikov, pesem, ki se bo pela itd. naj se naznani najkasneje do 1. junija t. l.

Novo društvo. — Ustanovilo se je „Društvo konceptnih uradnikov c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva za Trst, Primorsko in Kranjsko“ s sedežem v Trstu.

Bivši pomorski arzenal v Trstu na prodaj. — Finančni minister je predložil zbornici zakonski načrt, glede prodaje bivšega pomorskega arzenala v Trstu.

Vseslovanski kongres. — „Čehoslav. Koresp.“ poroča, da se v kratkem sestanejo v Pragi slovanski državni poslanci na posvetovanje o nameravanem vseslovanskem kongresu. Posvetovanja se udeležijo tudi več členov ruske dume.

Letošnje velike vojaške vaje se bodo vršile v zapadni Ogrski. Vojaskih vaj, ki prično okoli 18. septembra, so udeležje 4. budimpeštanski, 5. požunski in 13. zagrebški vojni zbor.

„Glasbena matica“ je napravila izlet v Zagreb in tam z velikanskim uspehom koncertirala. — V Zagrebu so priredila hrvatska društva Slovincem navdušen sprejem, naval na večerni koncert pa je bil tolik, da je na stotine občinstva moralo oditi, ker ni bilo dobiti vstopnic niti za drag denar. Vsi hrvaški zagrebški listi slavijo navdušeno dovršeno petje „Glasbene matice“.

Komandant Lloydovega parnika „Tirol“ umrl med potjo. — V torek zjutraj ob 11. uri je priplul v Trst Lloydov parnik „Tirol“ na povratku iz Sorije in Karamanije, z zastavo na pol droga. Na ladiji se je nahajalo truplo parnikovega komandanta, kap. Petra Marassi, ki je umrl okoli 9. ure zjutraj dne 3. t. m. ko se je parnik nahajal na višini grškega otoka Zanta.

Komadi po 50 stotink. — Finančno ministertvo na Dunaju namerava izdati komade po 50 stotink. Ta denar je bil obsežen že v

vladnem načrtu leta 1892, a Ogrska je bila proti izdajanju takega denarja. Finančno ministertvo je ostalo pa pri svojem načrtu in bo skušalo, da ga uresniči, ko se leta 1910. obnovi novčna in vrednostna pogodba z Ogrsko.

Na Donjepru v Rusiji se je prevrnila barka, na kateri je bilo 150 oseb. Rešilo se je le 30 oseb, drugi so potonili; bile so večinoma ženske in otroci.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu priredi v nedeljo zabavno veselico s petjem, predstavo in plesom.

Smrt mesto zlate poroke. — V Slemenju pri Mariboru bi imela obhajati 75-letna ženka Tereza Lavrenčič minulo soboto zlato poroko s svojim možem, pa jo je v petek zadela kap, da je tik pred slavnostnim dnevom umrla.

Z zagrebškega vseučilišča je odšlo 480 dijakov, deloma na Dunaj, deloma v Prago. Na Dunaju so jih prav lepo sprejeli slovanski dijaki. Poklonili so se poslancem „Jugoslovanskega kluba“.

V samostanu benediktin v Trstu so se go-dile čudne reči. Prednica je bila mlada nuna Salezija Sušan, bivša učiteljica v tržaški okoli, katero je protežiral škof Nagl. Nekatere nune z opatinjo so bile preveč vesele in moshkih obiskov ni manjkalo. Skandalom se je prišlo na sled. Sedaj pošljejo Naglovo varovanko v kak samostan nemške regule na sever.

Umazano špekulacijo so zagrešili pobožni dunajski krščanski socialci. Zavarovali so cesarjevo življenje do konca julija na 7 milijonov K pri neki angleški banki, kjer je zavarovanje pravzaprav le neke vrste stava. Če bi cesar umrl pred tem časom, bi imeli pred sprevedom, ki bo stal 3 milijone, 4 milijone profita; po sprevedu v slučaju smrti pred koncem julija pa 7 milijonov dobička. Taki patriotje so pobožni Dunajčanje.

Peter Cotič

čevlarski mojster

GORICA, Raštelj 32 (v lastni hiši).

PODRUŽNICA

v Gosposki ulici št. 1 nasproti „Monta“. Sprejema vsakovrstna naročila po meri in poprave. Naročila z dežele se razpošiljajo po pošti.

CENE ZMERNE

Varstvena znamka: „Slavo“

Einiment. Capsici comp.

Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

Je povsod priznано kot najboljšo sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno 80 vin., K 140 in 2— se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega tako priljubljenega domačega zdravila se je posluževati le originalnih steklenice v skajljah z našo varstveno znamko „Slavo“ ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA

K „zlatem levu“ v Pragi

Elisabethgasse št. 5 nova.

Ugnevno razpošiljanje.

Zahvala.

Za izkazano iskreno sočutje ob prebitki smrti našega preljubljenega, nepozabnega soproga, ozir. očeta, sina in brata, gospoda

Josipa pl. Batistič

trgovca

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo k večnemu počitku, izrekamo tem potom svojo iskreno zahvalo preč. duhovščini, telovadnemu društvu Solkanski Sokol, Čitalnici, pevskega zboru za ginljivo petje, blagim darovateljem vencev in vsem prijateljem in znancem, ki so spremili dragega pokojnika k večnemu počitku. — Bog stotero povrni.

V SOLKANU, 5. maja 1908.

Žalujoci ostali.

Naznanilo.

Naznanjam slav. občinstvu, da sem otvoril v
Rabatišču št. 22

zalogo

koruze, ovsa, otrobi, fižola in drugih deželni pridelkov.

Priporočam se slav. občinstvu za obilen obisk
in zagotavljam točno postrežbo in zmerne cene.

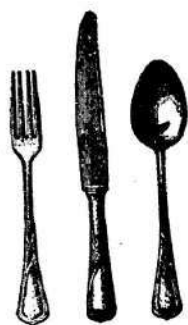
Z odličnim spoštovanjem

Peter Gruden.

Bratje Tannenberger, Dunaj IX. Währingstr. 22.

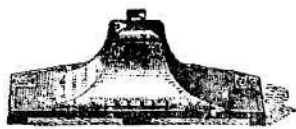
Največja specialna zaloga umetnih predmetov iz kitajskega srebra, alpaka
medenine, bakra in nikla. Bogata zaloga daril za vsako priliko.

Jedilno orodje in drugi predmeti neprekosljive kakovosti.

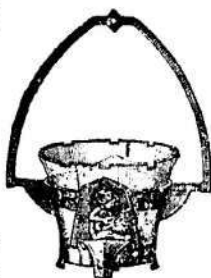

Modell „37“

Sprejemajo se razna popravila.
Dopisuje se v slovenščini, italijanščini
in nemščini.

Cenik se pošlje na zahtevo zastonj in poštine
prosto. Poština in zavojnina se pri pošiljavi
ne zaračuna.

Čisti le z

GLOBUS

čistilnim ekstraktom.

Največji dobitnik
Mark 600.000

Naznanilo

sreče.

Za dobitke garan-
tira država

Vabilo k udeležbi
dobitnih šans

pri denarni loteriji, za katero garantira država
Hamburg in pri kateri je

9 milijonov 841.476 Mark dobitkov.

Glavni dobitki te prekrasne denarne loterije
so sledeči: Največji dobitnik je v srečnem slučaju
600.000 Mark.

1 premija à 300.000 Mk.	1 dobitnik à 40.000 Mk.
1 „ „ 200.000 „	1 „ „ 30.000 „
1 „ „ 100.000 „	1 „ „ 20.000 „
1 „ „ 60.000 „	1 „ „ 15.000 „
1 „ „ 50.000 „	1 „ „ 10.000 „
1 „ „ 45.000 „	1 „ „ 5.000 „
1 „ „ 40.000 „	1 „ „ 3.000 „
1 „ „ 35.000 „	1 „ „ 2.000 „
1 „ „ 30.000 „	1 „ „ 1.000 „
1 dobitnik „ 100.000 „	1 „ „ 500 „
1 „ „ 60.000 „	1 „ „ 300 „
1 „ „ 50.000 „	1 „ „ 200 „

V celotnem obsegu loterije, katere je 7 razredov
razvrstena 100.000 srečk s 48.405 dobitki v 8
premijskih, tako da mora približno polovica vseh
srečk z gotovostjo zadeti.

Največji dobitnik 1. razreda znaša v srečnem
slučaju 50.000 Mark ter se zviša v 2. razredu na
55.000 Mark, v 3. razredu na 60.000 M., v 4. na
65.000 M., v 5. na 70.000 M., v 6. na 80.000 M.
in v 7. na 600.000 M.

Srečkanje je postavno določeno.

Cene srečkam 1. razreda so sledeče:

cela orig. srečka M. 6.— ali K 7.—
pol „ „ „ 3.— „ „ 350
četrt „ „ „ 150 „ „ 175

Vloge za ostale razrede, kakor tudi natančno
določilo dobitkov je razvidno iz uradnih z državnim
grbom opremljenih srečkovnih listin, katere razpo-
šiljam na zahtevo zastonj in poštine prosto.

Vsak vdeležec loterije dobi takoj po dovr-
šenem srečkanju uradno listino, ne da bi jo moral
še-le zahtevati.

Izplačevanje in dopušljanje dobitkov
se oskrbi strogo tajno.

Naročila sprejemam proti povzetju ali pa
proti naprej plačilu.

Oplaščiti se je torej v svrhu naročil predsto-
ječega srečkanja takoj, ali pa vsaj do

21. maja.

zaupno na naslov:

Samuel Heckscher senr.

Bankgeschäft in HAMBURG.

3 - letno pismeno jamstvo.

Nikoli več v življenju

se vam ne nudi prilika kupiti po tako nizki ceni

K 8 - mesto K 18 -

krasna, pristna, točno idola moška anker-remontoir
ura iz Gloria-srebra. Močno, lepo gravirano dvoj-
nasto okovje, fino preizkušeno kolesje na 10 kam-
nov. Z lepo verižico in obeskom K 10. Enaka
ura s sekundnikom K 9 - v Meteor-Tula okrožju
kron 7-90.

Razpošilja po povzetju: Eksportna družba za
razpošiljanje ur

(prej Henrik Weiss)

Dunaj, XIV./3. Seckhauserstrasse 5/14.

Svari se pred kričevo reklamo in ponarejanjem.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Rus. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča gorliške
pince, potice itd.

Proda se hiša z vrtom

v središču mesta.

Cena ugodna.

Natančneje

se izve v našem upravnistvu.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče ulnarškega in drobnega
blaga ter tkala, proja in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čuljarje.

Svetlinjice. — Rožul vencl. — Mašne

knjižice.

Mišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 2 35-4

Prva goriška tovarna

umetnih ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete,
bengalične ognje, rimske sveče,
kolesa itd. itd.

Posebnost: papirnati topiči.

Nadalje priporoča: jubilejne transpa-
rente v velikosti cm 120 x 200 s
podobo cesarjevo in v velikosti cm
100 x 150 z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik

Gorica, tekalšče Frana Jos. 34.

Iz prijaznosti se sprejemajo naro-
čila tudi v kavarni „Dogana“ tik
sodnijske palače.

Poreška klet, Filijalka na
Opčinah 176

Podpisani prodaja naravna vina lastnega
pridelka iz lastnih vinogradov, nahajajočih se
v okolici Poreča.

CENE:

Teran v sodih najmanj 56 litrov po 16 kr. liter
Vino belo v sodih naj- 20 „ „
manj 56 litr. „ 60 „ „
Domači tropinovec „ 60 „ „

Za trgovce cene po dogovoru.

Razpošilja se po povzetju. — Vračunjene
sodove se jemlje nazaj, ako so nepokvarjeni in
prosti prevoza.

Ivan Stanich

velikoposelnik v Istri.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga s neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo „Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“ je z ozirom na
premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni
seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po
2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi
na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine
1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%,
večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznaila v časopisih „Soča“ in „Primorec“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil,
naj se oglasi v zadrugi uradu v „Trgovskem domu“.

Načelstvo in nadzorstvo.

Poprava in komisijnska
zaloga dvokoles in št-
valnih strojev pri

BATJELU

Gorica

Via Duomo 3-4.

Prodaja tudi na mesečne
obroke.

Geniki franko.

Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni
z ognjem.

Iščejo se pomožni delavci

za tovarno usnja v Beljaku.

Nastop službe takoj.

Plača 3 krone na dan.

Slovenci

zahtevajte v
vsaki gostilni le

najboljšo Slatino-kislo vodo, ki
se prodaja v korist družbe sv.

Cirila in Metoda.

Zalagatelj J. VREČKO

Slovenjigradec.

Sveži (friten) špeh debel samo iz hrblta
brez kože 80 kr. kg.

Špeh druge vrste brez kože 74 kr. kg.

Vsak dan sveže blago pošilja od 5 kg
naprej. Razpošilja se po povzetju.

Izdelujem tudi zajamčeno pristne

kranjske klobase.

Karol Černe, mesar

v Ljubljani.

Odlikovana pekarija in sladlčarna

Karol Draščik

v Gorici na Kurnu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi-
nejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne
pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za muogo-
brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.